

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 23 NOV. 1870

Men schrijft aan de *Gron. Ct.*

Aan een ieder wordt in zijn eigen belang bekend gemaakt, dat er in deze provincie personen loopen, teneinde boekbindwerk te verkrijgen, die voorgeven voor een bekwamen boekbinder in Groningen te reizen (die personen echter wonen in Smilde) en trachten door misleiding van naam en woonplaats werk te verkrijgen. De ondervinding heeft echter geleerd, dat het niet aan te raden is zulke personen werk te verschaffen. Veeltijds wordt ook de lage prijs, waarvoor zij voorgeven te werken, bij aflevering vijfdubbel verhoogd; drie personen houden zich tegenwoordig in de environs van Loppersum op. *“Een ieder wachte zich dus voor schade”*

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 28 NOV. 1870

INGEZONDEN STUKKEN*Mijnheer de redacteur!*

Daar in no. 275 van de *Provinciale Drentsche en Asser Courant* een berigt voorkomt, overgenomen uit de *Groninger Courant* betreffende de handelwijze van zekere boekbinders, woonachtig te Smilde, die zich thans in de environs van Loppersum ophouden en daar de menschen diets maken voor een voornaam boekbinder te Groningen werk op te halen en tevens bij de aflevering het vijfvoud van den aanvankelijk bedongen prijs vorderen, zoo vindt de ondergeteekende zich verplicht, ter wille van zijn goeden naam mede te deelen, dat hij in geen vijf jaren genoemde environs bezocht heeft, zijn beroep ten allen tijde met eerlijkheid en naauwgezetheid heeft uitgeoefend en nog blijft uitoefenen, en hierdoor met goed succes ten allen tijde werkzaam is. Wie de inzender met zijn berigt op het oog had is hem onbekend, alsmede of hier ook broodnijd of vergedreven haat de hoofdrol spelen. Daar de ondergeteekende zich geenszins achter anonymiteit behoeft te verschuilen, kan hij bovenstaande met zijn handteekening voorzien.

De geachte redacteur der *Prov. Dr. en Asser Ct.* zal hem zeker met de plaatsing wel willen verplichten.
Smilde, 25 Nov. 1870. J. BLOEMENDAAL, Boekbinder.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 1 DEC. 1870

INGEZONDEN STUKKEN**Vrij beheer!**

II

Het was geen malsche raad dien ik in mijn vorig schrijven gegeven heb, om, indien de onderwerpers van het kerkelijk reglement alhier op de klip van eigenliefde mogten stranden, dan op hun noodgeschrei geen acht te slaan, maar steeds op eigen redding en behoud bedacht te zijn. Zij was nogthans welmeenend en doordacht, daar men het algemeen belang en behoud boven on gepaste en aanmatigden heerschzucht de voorkeur dient te geven.

Thans veroorloof ik mij op eene tweede klip te wijzen, namelijk te veel waarde te hechten aan oude instellingen of gewoonten. Ik heb het oog op het klein verschil dat er bestaat tusschen het getal leden van het collegie van kerkvoogden en dat van notabelen.

Het eerste bestond tot hiertoe uit vijf, het tweede uit acht leden. Die verhouding is naar mijn oordeel niet wenschelijk, niet houdbaar, vooral niet door de keus van zelfbeheer. Ik wensch voort te bouwen op den grondslag dien ik in mijn vorige schrijven gelegd heb - die is, dat de kerkvoogden door de gemeente worden gekozen, om reden dat zij voor datgene aansprakelijk zijn, dat de gemeente op zich heeft genomen.

Door de niet-onfeilbaarheid der kerkvoogden, kiest de gemeente het collegie van notabelen als collegie van toezigt en assistentie. Dwaalt het collegie van kerkvoogden, dan hebben er thans maar twee leden van het collegie van notabelen mede te dwalen en de gemeente is de dupe van de dwaal-historie.

Daarom acht ik het zeer wenschelijk, dat het collegie van notabelen uit veertien leden bestaat; men is dan wel *niet* verassureerd maar toch veiliger.

Eene derde wenk is deze: het collegie des kerkerads met dat van het collegie kerkvoogden en notabelen een aanrakingspunt te verzekeren.

- vervolg op blad 1870x1 -